

URTX

URGELLENCES A LA CIUTAT DE TARRAGONA EL 1854

Roser Puig i Tàrrrech

URGELLENCS A LA CIUTAT DE TARRAGONA EL 1854

**Roser
Puig i Tàrrach**
Historiadora

Introducció

Per establir els moviments migratoris d'una comarca en el segle XIX, les fonts documentals són escasses en el lloc d'origen. Podem trobar notícies esparses en els llibres sacramentals de les parròquies, en els protocols notariais o bé en els fons municipals. En canvi, des del lloc d'arribada, el coneixement és més fàcil a través dels recomptes de població que periòdicament feia el municipi, on s'anotava el lloc d'origen dels seus veïns i els anys de residència en aquest.

Per al nostre estudi hem agafat com a font documental de base el padró d'habitants de la ciutat de Tarragona de l'any 1854, conservat a l'Arxiu Municipal¹. Tarragona era en aquell moment una ciutat molt rural, amb només 12.806 habitants, la major part dels quals dedicats al sector primari, a l'agricultura i la pesca². Seguia un artesanat nombrós i un minoritari comerç. L'atractiu per l'emigrant ve donat per la seva capitalitat política, eclesiàstica i militar, en una societat amb molts rendistes. Això explica que els oficis dels nouvinguts estiguin relacionats amb els serveis. Tarraco no era un lloc especialment atractiu per a l'excedent de mà d'obra agrària, en no haver-hi una oferta industrial i, per tant, de peonatge.

En aquell any l'oferta de jornals es trobava precisament a la mateixa comarca de l'Urgell. Feia poc que s'havien iniciat les obres del Canal, autèntic revulsiu de l'economia urgellenca, i que absorbia tota la mà d'obra excedent masculina. Ni un sol treballador emigra de l'Urgell a Tarragona un cop iniciades les obres, només ho fan dos preveres, un metge, un xocolater i un jubilat.

Els moments en què l'arribada d'urgellencs fou més elevada són durant i després de les crisis bèl·liques de la guerra del Francès i de les guerres carlines. Més que els motius econò-

mics, semblen ser els motius polítics els qui fan decidir per a l'emigració masculina. Un cas a banda és l'emigració temporal femenina per al servei de les cases dels rendistes tarragonins, com veurem.

La font documental

El padró està estructurat en barris, cadascun dels quals forma un volum enquadernat, i està en bones condicions de conservació. Els fulls tenen la matriu impresa amb les dades que es demanen d'una unitat familiar, entesa com a estadants d'un mateix immoble, tot i que en alguns casos es deixen les caselles en blanc. La llengua emprada en l'imprès i pel funcionari que l'omplenà a mà és sempre el castellà.

La primera casella es refereix al nom i cognoms, patern i matern, dels censats. El segon no sempre hi apareix. La següent relaciona el parentiu familiar entre els membres, remarcant el qui és considerat cap de casa. Seguidament trobem la professió, deixada en blanc en el cas de les dones que no treballaven fora de casa; l'edat; l'estat civil; el poble o ciutat de naixement; el temps de residència a Tarragona en anys i, finalment, un apartat d'observacions, generalment en blanc. A diferència de padrons posteriors, la font omet el nivell d'instrucció.

En tractar-se de declaracions orals, hem de preveure un marge d'error en algunes respostes, com exemple la de l'edat. Tal com hem demostrat a l'Espluga de Francolí l'any 1905, hi ha diferències entre l'edat declarada i la real, si bé en la majoria de casos el marge d'error no supera els quatre anys, tant de més com de menys. Les xifres excessivament arrodonides ens han de fer sospitar. El mateix passaria amb els anys d'estada a la ciutat de Tarragona; com més llarg és el període més dificultats hi ha per a recordar-lo amb exactitud.

CIUDAD DE TARRAGONA.				BARRIO 7				AÑO DE 1854.			
Calle de <i>Carretera de la Cota</i>				Casa n.º				Piso			
Relacion de los individuos que ocupan esta habitacion.											
APELLIDOS.		NOMBRES.	RELACION de FAMILIA.	PROFESION.	EDAD.	ESTADO.	NATURALEZA.		TIEMPO DE		OBSERVACIONES.
PATERNOS.	MATERNOS.						PUEBLOS.	PROVINCIA.	VECINDAD.	RESIDENCIA.	
<i>Colome</i>	—	<i>Josefa</i>	<i>Cavera</i>	—	32	<i>58^a</i>	<i>Salerno</i>	—			<i>7 años</i>
<i>Escriba</i>	<i>Colome</i>	<i>Marfina</i>	<i>hija</i>	—	48	<i>64^a</i>	<i>Reus</i>	—			<i>7²</i>
<i>Jure</i>	—	<i>Lorena</i>	<i>hija</i>	—	60	<i>58^a</i>	<i>Ballbona</i>	—			<i>2¹</i>

Un altre aspecte a remarcar és la deficient cal·ligrafia dels cognoms, que en dificulten en algunes ocasions la interpretació correcta. En el llistat hem normalitzat les grafies.

Estat civil

Més de la meitat dels homes estan casats, però fora del seu lloc de naixement, és a dir, amb posterioritat a la seva emigració, quan el retorn ja és improbable. D'entre les dones, el col·lectiu més nombrós és el de les solteres, de les noies que van a servir a la ciutat una temporada més o menys llarga, de les quals una part retornarà a la casa pairal. De les casades, només una quarta part ho està amb homes de l'Urgell, la majoria amb homes del Camp de Tarragona, i sobretot de la capital.

L'estat civil ens mostra un perfil de l'emigrant, tant home com dona, solitari. El casament vindrà quan obtingui estabilitat. Un altre cas, minoritari, és el de les famílies senceres que deixen el seu domicili per motius laborals del cap de casa.

Procedència geogràfica del cònjuge dels emigrants de l'Urgell:

mateix poble	4	4	8
resta pobles Urgell	1	1	2
Tarragona ciutat	5	7	12
resta Camp de T.	5	4	9
les Garrigues	2	-	2
Conca de B.	2	-	2
terres de l'Ebre	1	1	2
Anoia	1	-	1
Garraf	1	-	1
Fora Catalunya		1	1
total	22	18	40

Ofici

Homes

A grans trets podem diferenciar dos grups entre els homes: un que aporta mà d'obra no qualificada a la ciutat (peons, criats, drapaires...), i l'altre de persones "amb ofici", ja sigui amb carrera (metges, advocats, preveres) o artesans i comerciants. Els primers solen ser fills de pagesos de petites poblacions de l'Urgell, excedents de mà d'obra del camp; els segons procedeixen de viles mitjanes.

El nombre de components del sector primari és baix, tot i ser l'Urgell una comarca agrària i representar a la Tarragona del moment una quarta part de la població activa. Un informe del 1867 ho explica de la següent forma: "*Su agricultura [de Tarragona] es menos importante que la de otras poblaciones de la provincia, aunque tiene sobre 400 hectáreas de regadío de primera calidad*".

Els pagesos que trobem són dos, a més d'un mosso i un pastor. El primer és Miquel Ferré, de Nalec, de 64 anys, casat amb una dona de la veïna Ciutadilla, que hauria vingut a Tarragona abans del 1834 (el padró no ho especifica), ja que el seu fill Miquel, de 20 anys, rajoler de professió, era nat a la capital. El segon, de Vallbona de les Monges, és Marià Queralt, de 56 anys, casat a la mateixa Vallbona. Els seus fills eren en el moment del padró fora del domicili familiar: el gran, de 25 anys, servia a l'exèrcit, i l'altre, feia de barber al Vendrell. En mancar els fills tenien a casa seva un mosso castellonenc de 30 anys.

El mosso pagès és l'únic representant dels Omells de Na Gaia, Simó Torrademer, vidu de 65 anys. Només feia un mes que era a Tarragona treballant l'horta d'una viuda. El pastor és natural de Tàrrrega, Jaume Jubal, de

Full d'inscripció del Padró d'habitants de Tarragona del 1854
de dues vídues de Belianes i Vallbona de les Monges residents al Mas de la Cota.
(Arxiu Municipal de Tarragona).

36 anys, casat amb una dona de Vallmoll (Alt Camp). Declara que des dels 6 anys, del 1824, que viu a Tarragona.

El sector secundari és més nombrós, amb 8 membres, la meitat dels quals són peons. La majoria tenen més de 55 anys i provenen de la vall del riu Corb. El més jove és Pere Vila Pastor, de 44 anys, que havia vingut a Tarragona solter i amb 19 anys. Un altre peó és Francesc Torres, de 60 anys, arribat quatre anys més tard que l'anterior, el 1833, i casat amb una dona de Pira (Conca de Barberà). Els altres dos són de Maldà: Francesc Ferré, de 64 anys, casat amb una dona de Calaf i Antoni Rius, de 59, casat amb una de Torredembarra.

Els artesans, pocs en nombre, sembla ser que haurien vingut com a aprenents a Tarragona, on s'haurien instal·lat finalment. Així, Jaume Bergadà, fuster natural de Verdú de 38 anys, arribava a la capital als 13 anys; onze anys més tard, el 1840, tenia el seu primer fill del seu matrimoni amb una tarragonina. Els altres dos són Joan Minguell, un sastre nascut a Tàrraga de 37 anys, i Jaume Escolà, un ferrer de Nalec de 43 anys.

El drapaire o *ropabejero* és Antoni Merola, de Belianes, casat amb una dona de Juneda i des de feia només tres anys veïns de Tarragona.

El sector terciari és el més abundant i divers, en tractar-se de l'emigració a una ciutat de serveis, capital administrativa i eclesiàstica i amb un important port marítim. Els comerciants són dos joves targarins ja casats: Lluís Jover, de 28 anys, casat amb una dona de Vilanova, que arriba el 1851 a Tarragona, i el xocolater Rafael Dexeus, de 24 anys, casat amb una targarina i arribat el 1852. També trobem un dependent, un noi de 25 anys de Bellpuig, Francesc Sala, que vivia amb companyia d'un criat originari de Maldà, Pau Serret, de la mateixa edat. Tots dos treballarien pel mateix amo.

L'únic empleat documentat és Silvestre Balcells, de Verdú, de 40 anys, que emigrà el 1849 amb tota la família, dona i quatre filles i un fill, estudiant de 17 anys.

Dins el transport hi ha un traginer de Castellserà, Antoni Mill, fadrí de 28 anys, que estava de pas, i a despesa a casa d'una viuda natural de Tornabous.

Les professions liberals estan representades per la medicina i el dret. El metge Ramon Vidal és de Bellpuig, i tot i tenir la muller de Tarragona, només feia 6 mesos que estava empadronat. L'advocat Francesc Riera, nascut

a Verdú, ja feia 18 anys que residia a la ciutat, dels seus més de 50 de vida, i encara solter. Estava assistit per una minyona de Riudecanyes (Baix Camp).

Els estudiants són un grup compacte de joves entre 14 i 23 anys. Solen viure amb altres estudiants a despesa a casa d'un particular o en un hostal. No sempre queda especificat el temps de residència. Dos estudiants de Maldà, de 16 i 17 anys, només feia 3 mesos que eren a Tarragona, un tercer de Rocallaura, de 19, ja feia 3 anys que hi estudiava.

Dedicats a Déu trobem dos membres, un home i una dona. El prevere és Manuel Verdaguer, de 39 anys, nascut a Vallbona de les Monges, el qual havia arribat feia molt poc a Tarragona, en concret el 7 de maig del 1853, segons consta al padró. Vivia en un pis de la Plaça del Rei, a la parròquia de la Trinitat. Antònia Pujol, de Nalec, de 22 anys, era monja al col·legi de l'Ensenyança. El padró no especifica l'ocupació d'un fadrí de 34 anys de Sant Martí de Maldà que viu al Seminari des de feia mig any. Podria tractar-se també d'un clergue.

De militars només comptem amb un sergent retirat de 63 anys que viu sol.

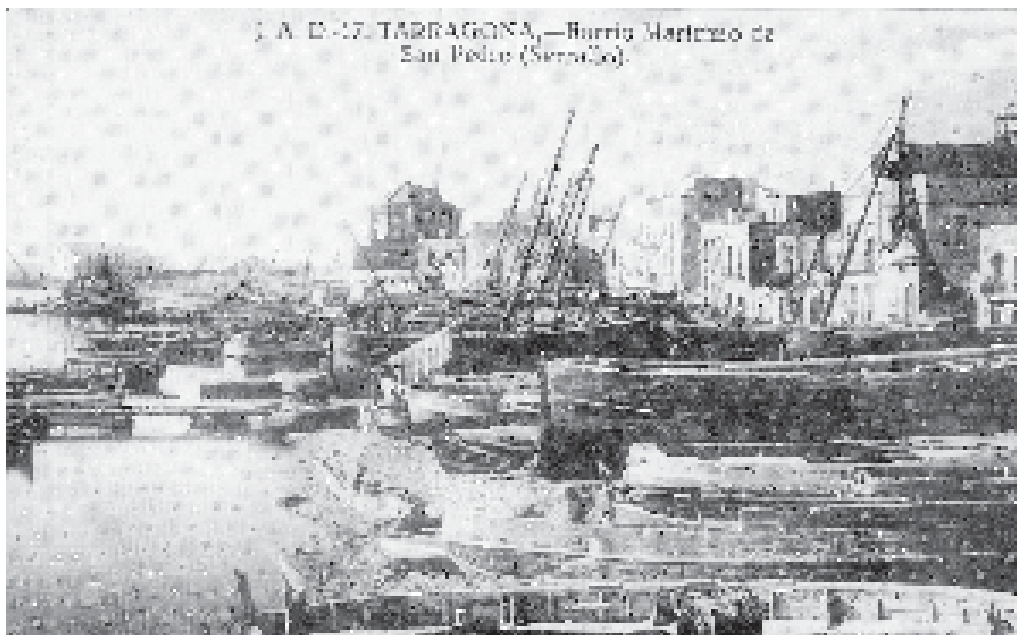
Finalment hi ha un grup d'homes dels quals no consta la professió. Es tracta d'homes casats de més de 50 anys.

Dones

Si deixem de banda les qui treballen com a minyones en alguna casa, la major part de les dones de l'Urgell que viuen a Tarragona el 1854 estan casades amb homes que treballen en aquesta ciutat amb els següents oficis:

sector primari: 5
pagès: 2
jornaler: 2
pastor: 1
sector secundari: 5
boter: 1
serraller: 1
peó: 1
sector terciari: 3
xocolater: 1
empleat: 1
cotxer: 1
no consta: 5
total: 19

La meitat de les dones casades tenen entre trenta i quaranta anys, és a dir, que fa poc temps que viuen a la ciutat. De les que conei-

Barriada del Serrallo,
al voltant dels anys 20.
Tarragona.

xem l'edat d'arribada, ho feren entre els 17 i 21 anys, i algunes amb només 10 i 12 anys. Vegem alguns casos concrets que ens permeten il·lustrar millor els comentaris. Comencem per les casades amb jornalers. Dues són de Guimerà, la Dolors Armengol, de 26 anys, casada amb un castellonenc, i l'Antònia Ferrer, de 35 anys, maridada amb un tarragoní. La targarina Llúcia Riba, de 44 anys, és muller d'un pastor dels Pallaresos.

Les qui tenen per marit un peó són tres, dues de Guimerà. La Teresa Armengol, casada amb un tarragoní i el fill primogènit dels quals és sabater; i la Maria Bergadà, de 53 anys. La tercera és de Belianes i es diu Teresa Cors, amb només 20 anys, maridada amb un home de Mont-roig del Camp. També és de Belianes l'Antònia Vidal, de 39 anys, casada amb un boter; i la Rosa Bergadà, de Verdú, de 32 anys, estava enllaçada amb un serraller.

Dins del sector terciari, dues de les dones ja arriben amb la família formada en el seu lloc d'origen, i només una, la Maria Coll, es casa a Tarragona amb un cotxer. Dels seus tres fills, el 1854 un era fuster i un altre estudiant.

Les viudes tenien la vida més difícil. Algunes es posen a casa algun llogater per completar l'economia domèstica. És el cas de Rosa Farré, de Tornabous, de 29 anys. Altres viuen soles, com Paula Vila, d'Anglesola, de 45 anys; i altres amb els fills, com la M. Anna Calafell, de Belianes. Finalment esmentem el cas de tres dones que viuen juntes: la Josepa Colomer, viuda natural de Belianes, viu en un mas juntament amb la seva sogra, també viuda, originària de Vallbona de les Monges i una filla d'onze anys, Serafina Escribà, natural de Reus. Però el nucli més homogeni el formen les mi-

nyones³. Segons el padró d'habitants del 1854 catorze noies de l'Urgell treballaven a la ciutat de Tarragona. En números absoluts destaca l'origen de Rocallaura, el municipi més petit, i d'on procedien quatre minyones, seguit de Vallbona de les Monges, Verdú i Tàrraga, amb dues cadascun. Amb una sola trobem Guimerà, Ciutadilla, la Fuliola i Sant Martí de Maldà. És a dir, de la vall del Riu Corb i el Pla de l'Urgell.

Lloc d'origen de les minyones de l'Urgell a Tarragona (1854)

Rocallaura	4
Vallbona de les Monges	2
Tàrraga	2
Verdú	2
Guimerà	1
Ciutadilla	1
La Fuliola	1
Sant Martí de Maldà	1
total	14

La més jove té 16 anys i la més gran 45, però la majoria se situen entre els 19 i els 26 anys, una franja d'edat propera al casament. Els diners obtinguts formaran part del dot que aportaran en matrimoni. Tret d'una, la Teresa Jover Jover, de Vallbona de les Monges, que havia vingut a Tarragona l'any 1834 amb 22 anys, les altres fa molt poc temps que resideixen a la ciutat, menys d'un any. Una de les característiques d'aquestes treballadores domèstiques és per tant la curta estada a la capital, retornant al seu lloc d'origen, excepció feta de les que optaran per l'emigració definitiva a través del matrimoni.

Els clients de les minyones són diversos. Sobre-

Racó de cal Minguella
Guimerà.
(Arxiu Mas)

surten els preveres i canonges, seguits dels hisendats i professions liberals, com el notari. Aquests podien tenir més d'una minyona en funció del volum de la família i de les dimensions de la casa. Unes altres cases que les demanen són germanes solteres o algun home que viu sol, solter o vidu, com és el cas d'un mariner.

En un ràpid cop d'ull al padró del 1854 constatem també la presència de minyones d'altres comarques de Lleida. El 1905 hi havien censades a Tarragona setanta minyones originàries de la Conca de Barberà⁴.

Població

El fluxe d'urgellencs envers Tarragona a la primera meitat del segle XIX ve determinat per dos factors. El primer és el que marquen totes les lleis estadístiques, que el fluxe és proporcional al nombre d'habitants i a la distància entre les poblacions. En segon lloc, una raó històrica: la pertinença a la demarcació eclesiàstica de Tarragona. Vegem-ho en el quadre resum:

població	habitants 1857	homes e.	dones e.
Anglesola	1.284	2	1
Belianes	1.234	1	5
Bellpuig	1.635	2	1
Castellserà	767	1	-
Ciutadilla	856	1	2
La Fuliola	653	-	1
Guimerà	1.606	2	5
Maldà	925	7	2
Nalec	515	3	1
Els Omells de Na Gaia	588	1	-
Preixana	708	1	-
Rocallaura	*	1	4
Sant Martí de Maldà	1.491	3	1
Tàrrrega	3.719	6	4
Tornabous	677	1	1
Vallbona de les Monges	1.138	5	6
Verdú	2.007	5	9

*Els habitants de Rocallaura estan sumats als de Vallbona juntament amb els Montblanquet.

Del total de 42 homes i 43 dones, prop d'un 60% són originaris de poblacions pertanyents a l'Arquebisbat de Tarragona, i el 90% del sud de la comarca en la línia divisòria que marca la carretera de Cervera a Lleida.

L'Urgell no és l'única de les comarques de la demarcació de Lleida que aporta contingent humà a la ciutat de Tarragona. També trobem, i per ordre de més a menys, veïns provinents de les Garrigues, en el pas de l'interior a la costa, i amb alguns pobles pertanyents a l'Arquebisbat de Tarragona; de la Segarra, limítrof a la província tarragonina, on destaca Cervera, des d'on emigren persones amb estudis superiors (metges, eclesiàstics, catedràtics). Del Segrià, des de Lleida, capital provincial com Tarragona; sense oblidar la Noguera, amb Balaguer i Àger al capdavant, i també d'altres municipis, com Artesa de Segre o Os de Balaguer. A continuació els originaris de l'Alt Urgell (en especial de la Seu d'Urgell i Organyà) i els procedents del Pallars Jussà (Tremp, la Pobla de Segur, Talarn, i Salàs de Pallars).

Notes

¹ Arxiu Municipal de Tarragona, secció població, sèrie padró municipal d'habitants. 1854.

² Per Tarragona en aquesta època us remetem a Juan C. BUIGUES, *Política, sociedad y economía durante el Bienio progresista en Tarragona (1854-1856)*, Institut d'Estudis Tarraconense, Tarragona, 1987.

³ Les minyones han rebut poca atenció historiogràfica, tot i que darrerament han aparegut alguns estudis com el de Carmen SARASUA, *Criadas, nodrizas y amas. El servicio doméstico en la formación del mercado de trabajo madrileño (1758-1868)*, Madrid, 1994.

⁴ Tal com hem estudiat en el nostre article "L'èxode rural i la fil·loxera: de l'Espluga de Francolí a Tarragona (1905)", a *Recull Miquel Melendres i Rué (1905-1974)*, Estació de Recerca Bibliogràfica i Documental "Margalló del Balcó", Tarragona, 1995, pp. 115-136.

Emigrants de l'Urgell a la ciutat de Tarragona el 1854

Font: *Padró d'habitants 1854*. Arxiu Municipal de Tarragona.

Cognoms i nom	Població	Ofici	Edat	EC	Any v	Anys r
Sardà Bordes, Ramon	<u>Anglesola</u>	sergent retirat	63	s		
Soler Soler, Ramon		no consta	66	c	1812	42
Vila Fortuny, Paula			45	v		
Calafell, M. Anna	<u>Belianes</u>		60	v		
Colomer, Josepa			32	v	1847	7
Cors Marola, Teresa			20	c		
Merola Clos, Antoni		drapaire	30	c	1851	3
Vidal Mallol, Antònia			39	c		
Vidal Mallol, Dolors			30	c	1842	12
Rovira Tomàs, Rosa	<u>Bellpuig</u>		32	c	1832	22
Sala, Josep Francesc		depenent	25	s		
Vidal Gallart, Ramon		metge	33	c	1853	0,5
Mill, Antoni	<u>Castellserà</u>	carreter	28	s	1854	0
Alba Targa, Magdalena	<u>Ciutadilla</u>	minyona	20	s1	853	1
Rossell, Antònia			64	c		
Vila Pastor, Pere		peó	44	c	1829	25
Pasqual, Teresa	<u>Fuliola</u>	minyona	30	s	1854	0,1
Armengol Agnès, Dolors	<u>Guimerà</u>		26	c		
Armengol Ferrer, Teresa			41	c	1834	20
Bergadà Bofarull, Maria			53	c		
Bergadà, Bonaventura		no consta	32	c		
Boleda Font, Josep		estudiant	14	s		
Ferrer Rossell, Antònia			35	c		
Rosselló, Ramona		minyona	16	s	1854	0,1
Albareda, Antònia	<u>Maldà</u>		61	c		
Albareda, Ramona			62	s		
Escalé Duc, Magí		estudiant	16	s	1854	0,25
Ferrer Marinyac, Francesc		peó	64	c		
Ferrer Miret, Salvador		no consta	60	c	1820	34
Franquesa Escalé, Pere		estudiant	17	s	1854	0,25
Rius, Antoni		peó	59	c		
Serret, Pau		criat	25	s	1851	3
Vallverdú Renyer, Esteve		no consta	50	c	1826	28
Escolà Espanyol, Jaume	<u>Nalec</u>	ferrer	43	c		
Ferrer Medina, Joan		no consta	56	c	1814	40
Ferrer, Miquel		pagès	64	c		
Pujol, Antònia		religiosa	22	s		
Torradermer, Simó	<u>els Omells Na Gaia</u>	mosso pagès	65	v	1854	0,08
Mir, Llorenç	<u>Preixana</u>	no consta	67	c	1830	24
Bergadà Fonoll, Maria	<u>Rocallaura</u>	minyona	19	s	1853	0,75
Miró Siscart, Josep		estudiant	19	s	1851	3
Solsona Benet, Maria		minyona	22	s	1850	4
Torrelles Roca, Maria		minyona	29	s	1853	1
Torrelles Roca, Marina		minyona	24	s	1853	1
Canyelles, Flavià	<u>Sant Martí Maldà</u>	clergue?	34	s	1854	0,5
Gassull Vilamajor, Antoni		estudiant	23	s		
Saüc, Jaume		estudiant	18	s		
Soler Batlle, Josepa		minyona	45	s		
{Anquisi} de Iriarte, José	<u>Tàrraga</u>	no consta	61	c	1820	34
Arnau Capdevila, Antònia		minyona	26	s	1850	4
Bover Baduell, Gertrudis			21	c	1852	2
Dexeus Bover, Rafael			1	s	1853	1
Dexeus Serra, Rafael		xocolater	24	c	1852	2
Jover, Lluís		comerciant	28	c	1851	3
Jubal, Jaume		pastor	36	c	1824	30
Minguell Sanfeliu, Joan		sastre	37	c		

Riba Cardet, Lúcia		44	c	1827	27
Torner, Mònica	minyona	23	s	1835	19
Ferrer Macià, Rosa	<u>Tornabous</u>	29	v	1850	4
Segarra Ferrer, Antoni		3	s		
Jover Jover, Teresa	<u>Vallbona Monges</u>	42	s	1834	20
Jover, Teresa		60	v	1852	2
Marquès Botet, Mercè		45	c	1827	27
Pinent Llobet, Teresa		50	s	1810	44
Queralt Llopis, Marià	pagès	56	c		
Queralt Roca, Idefons	soldat	25	s		
Queralt Roca, Lleó	barber	19	s		
Roca, Maurícia		53	c		
Torrabadell, Vicenta	minyona	16	s	1854	0,08
Torres Roca, Francesc	peó	60	c	1833	21
Verdaguer, Felip	prevere	39	s	1853	1
Badia Carreres, Josep	<u>Verdú</u>	63	c		
Balcells Bergadà, Antònia		19	s	1849	5
Balcells Bergadà, Elionor		10	s	1849	5
Balcells Bergadà, Francesc	estudiant	17	s	1849	5
Balcells Bergadà, Maria		21	s	1849	5
Balcells Bergadà, Teresa		17	s	1849	5
Balcells Giner, Silvestre	empleat	40	c	1849	5
Bergadà Vilamajor, Jaume	fuster	38	c	1829	25
Bergadà Vilamajor, Rosa		32	c	1834	20
Bergadà, Maria		42	c	1849	5
Cucurull, Cecília		60	c		
Martí Vila, Teresa	minyona	20	s	1853	1
Riera Codina, Francesc	advocat	54	s	1836	18
Sambola, Josepa	minyona	21	s	1853	1

Abreviatures

EC: estat civil

Any v: any vinguda a Tarragona

Anys r: anys de residència a Tarragona